

ການຊອກຫາທາງເລືອກໃໝ່ ເພື່ອປ່ຽນແທນ ການປູກຝົນ

ການລຶບລ້າງການປູກຝົນ, ການຍຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກເປັນວຽກງານບຸລິມະສິດລະດັບຊາດ. ໃນປັດຈຸບັນປະເທດລາວໄດ້ຖືກຈັດເປັນປະເທດອັນດັບສາມຂອງໂລກໃນການຜະລິດຝົນ. ໂດຍປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສັນຍາສາກົນ, ລັດຖະບານລາວໄດ້ກຳນົດລຶບລ້າງການປູກຝົນຢ່າງສິ້ນເຊີງໃນປີ 2006. ການປູກຝົນແມ່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລະບົບການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ປູກໂດຍຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກທີ່ເຂົ້າເຖິງຍາກໃນເຂດພາກເໜືອຂອງ ສປປ ລາວ. ຍຸດທະສາດການລຶບລ້າງການປູກຝົນລະດັບຊາດປະກອບດ້ວຍ 3 ວຽກງານຫຼັກດັ່ງນີ້: ການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່, ການຫຼຸດຜ່ອນການກິນຝົນ, ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ.

ການປູກຝັນກວມເອົາ 32 ເມືອງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ 2 ສ່ວນ 3 ຂອງ 47 ເມືອງທຸກຍາກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນແຜນງານການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກລະດັບຊາດ

ໃນ ສປປ ລາວ, ຝັນຍັງຖືເປັນພືດຫຼັກທີ່ປູກໂດຍຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ. ຢາຝັນແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການ ດຳລົງຊີວິດ, ເພື່ອຂາຍເອົາເງິນໄປຊື້ເຂົ້າ ແລະ ໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນສິ່ງຈຳເປັນຕ່າງໆ. ໃນເຂດທີ່ຍັງບໍ່ມີໂຮງໝໍຝັນຍັງໃຊ້ ເປັນຢາເພື່ອບັນເທົາອາການເຈັດປວດລວມທັງການແກ້ພະຍາດຫ້ອງບິດ. ນອກຈາກນີ້, ຝັນຍັງນຳໃຊ້ເພື່ອຄວາມລື່ນ ເລີງ ແລະ ພິທີການປະເພນີຕ່າງໆ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີຖ້ານຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈະເຮັດໃຫ້ຕິດຝັນໄດ້, ຊຶ່ງປະເທດລາວ ໄດ້ຖືກຈັດເປັນປະເທດ ອັນດັບ 2 ຂອງໂລກ ທີ່ມີຄົນຕິດຝັນຫຼາຍ. ການຕິດຝັນ ຍັງມີຜົນກະທົບ, ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກ. ໃນຊຸມຊົນເຂດພູດອຍອັດຕາການຕິດຝັນ ຍັງມີສູງໂດຍສະເພາະແມ່ນກຸ່ມຄົນຊຶ່ງເປັນກຳລັງແຮງງານຂອງຄອບຄົວ.

ຝັນໄດ້ປູກຢູ່ໃນບາງເຂດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກທີ່ສຸດ ແລະ ເຂົ້າເຖິງຍາກໃນເຂດພາກເໜືອຂອງ ສປປ.ລາວ. ຂົງເຂດດັ່ງ ກ່າວນັ້ນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເຂດທີ່ມີລະດັບຄວາມທຸກຍາກສູງ, ຂາດພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ, ທີ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ: ບັນດາບ້ານເຫຼົ່ານັ້ນຍັງບໍ່ມີເສັ້ນທາງ, ຖ້າຢາກເຂົ້າໄປເຖິງ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາຢ່າງເປັນມື້, ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການບໍລິການທາງດ້ານສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ນ້ຳສະອາດ, ຍັງມີຫຼາຍຄອບຄົວ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພາສາລາວ, ຜູ້ ຍິງເຮັດວຽກໜັກ, ເຂົ້າບໍ່ກຸ້ມກິນຫຼາຍກວ່າ 4 ເດືອນ ໃນ 1 ປີ, ແລະ ສັດລ້ຽງຍັງເປັນພະຍາດ ແລະ ບໍ່ມີລະ ບົບການລ້ຽງທີ່ດີ.

ຍຸດທະສາດການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່

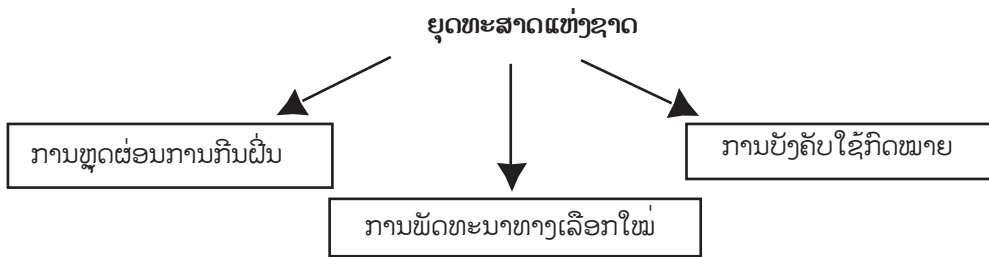
ໃນປີ 1994 ແຜນງານປາບປາມຢາເສບຕິດລະດັບຊາດ ໄດ້ວາງຮູບແບບການປະຕິບັດງານຂອງຕົນ ເພື່ອກ້າວ ໄປສູ່ການລົບລ້າງການປູກຝັນ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ພັດທະນາ ທາງເລືອກໃໝ່. ແຜນງານລະດັບຊາດວ່າດ້ວຍການ ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ການລົບລ້າງການປູກຝັນ ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດອອກໃນປີ 1999 ທັງນີ້ແມ່ນອີງ

ຕາມຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ສປປ.ລາວ ແລະ ຄະນະກຳມະການລະຫວ່າງຊາດ ວ່າດ້ວຍການປາບປາມຢາ ເສບຕິດ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍລົບລ້າງການປູກຝັນໃນຊ່ວງເວລາ 6 ປີ ປະສົມປະສານກັບແຜນງານການພັດທະນາຊົນ ນະບົດໃນເຂດເມືອງທີ່ມີການປູກຝັນຫຼາຍ (UNODC 2000).

ໃນໄລຍະຜ່ານມາໄດ້ມີການພັດທະນາຮູບແບບ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີຫຼາຍຢ່າງ ເພື່ອການປັບປຸງໂຄງສ້າງທາງດ້ານເສດ ຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ການສ້າງເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາຊຸມຊົນ, ການສ້າງເງື່ອນໄຂທາງດ້ານ ການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະ ນະສຸກ ແລະ ລະບົບນ້ຳສະອາດ. ບັນດາເຕັກໂນໂລຢີ ທີ່ເໝາະສົມເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ, ຊຶ່ງວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ຄວນສືບຕໍ່ປະຕິບັດໃນຕໍ່ໜ້າຕໍ່ມອີກ.

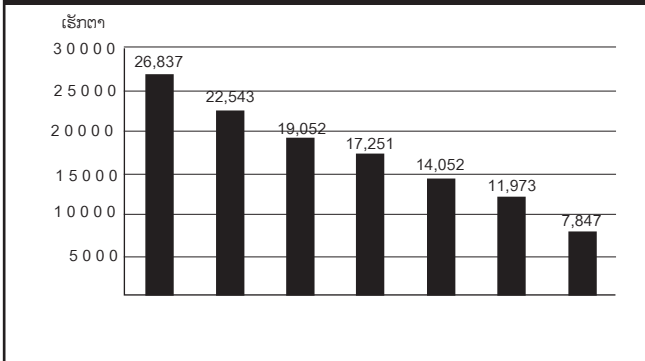

ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ເລ່ງໃສ່ລົບລ້າງການປູກຝົນໂດຍກຳນົດອອກເປັນ 3 ໜ້າວຽກຫຼັກ ດັ່ງນີ້:

- ການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່ແມ່ນເປັນການຈູງໃຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມເພື່ອທົດແທນ.
- ການປູກຝົນ, ການຫຼຸດຜ່ອນການກິນຝົນ ແມ່ນເພື່ອລົບລ້າງການຕິດຝົນ.
- ການປັບປຸງໃຊ້ກົດໝາຍແມ່ນເພື່ອສະກັດກັ້ນການຄ້າຝົນທັງໝາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.

ການປູກຝົນ ໃນ ສປປ ລາວ

ໃນປີ 1998 ໄດ້ມີເນື້ອທີ່ປູກຝົນຢູ່ລາວ 26,837 ເຮັກຕາ. ມາຮອດ ປີ 2003, ຍ້ອນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງລັດຖະບານ, ເນື້ອທີ່ປູກຝົນ ໄດ້ຫຼຸດລົງເປັນ 11,973 ເຮັກຕາ. ໃນນີ້ມີເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຕົວຈິງພຽງແຕ່ 7,847 ເຮັກຕາເທົ່ານັ້ນ. ນີ້ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ການຫຼຸດລົງເຖິງ 70% ໃນຊ່ວງເວລາ 6 ປີ. ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ການລົບລ້າງການປູກຝົນຈະສຳເລັດຜົນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອມີການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່ທີ່ດີ ແລະ ການເຂົ້າໄປຊ່ວຍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການກິນຝົນ.

ວິທີການ

ໂດຍອີງຕາມສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຂດພູດອຍ ທີ່ມີການປູກຝົນ, ຊຶ່ງມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະຊອກຫາທາງອອກສະເພາະໃດໜຶ່ງເພື່ອເປັນທາງເລືອກໃໝ່. ເພາະສະນັ້ນ, ຍຸດທະສາດຂອງໂຄງການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່ຈຶ່ງໄດ້ຄົ້ນຄິດໃນຫຼາຍວິທີການປະສົມປະສານກັນ ຊຶ່ງລວມມີ:

- ການປັບປຸງຄວາມເຂັ້ມແຂງຊຸມຊົນ.
- ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.
- ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເໝາະສົມ.
- ການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.
- ການສ້າງລາຍຮັບ.
- ການປັບປຸງກິນໄກການຄຸ້ມຄອງ.
- ການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ.

ວິທີການວາງແຜນການຜະລິດຕິດພັນກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ຖືວ່າເປັນບົດຮຽນທີ່ດີອັນນຶ່ງໃນຜ່ານມາ, ແທນທີ່ຈະສຸມໃສ່ແຕ່ປະລິມານຜົນຜະລິດແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວ. ບາງໂຄງການໄດ້ສົ່ງເສີມການປູກພືດເພື່ອຂາຍເປັນສິນຄ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ສຶກສາເບິ່ງທ່າແຮງການຕະຫຼາດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນເພື່ອຫາໂອກາດການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ. ໂຄງການການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່ໄດ້ພະຍາຍາມສະເໜີ ແລະ ບໍລິການສິນເຊື້ອຂະໜາດນ້ອຍ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຜົນດີສົມຄວນຖ້າທຽບໃສ່ຮູບແບບອື່ນໆ.

ກອງທຶນໝູນວຽນຂອງບ້ານໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງໂດຍຊຸມຊົນ, ຊຶ່ງບາງກໍລະນີກໍ່ຈະບໍ່ອີງໃສ່ແຕ່ເງິນສົດຢ່າງດຽວ, ແຕ່ເປັນການຈ່າຍຄືນເປັນວັດຖຸ ເພື່ອຂະຫຍາຍໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວອື່ນໆນັ້ນເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຜົນດີໂດຍສະເພາະໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ການປະສານກັນລະຫວ່າງນະໂຍບາຍຂອງລັດ, ວິທະຍາສາດເທັກໂນໂລຊີ, ການລົງທຶນ ແລະ ການເງິນເຂົ້າໃນການເສີມຂະຫຍາຍສິ່ງທີ່ທ້ອງຖິ່ນເຮັດໄດ້ ແລະ ເພີ່ມພູນຊັບສິນທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ. ສິ່ງສຳຄັນອີກຢ່າງນຶ່ງຄືຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການກັບທັງລະບົບການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ລະບົບດັ່ງກ່າວໃນລະດັບມະຫາພາກ. ການພັດທະນາຄົນແບບຍືນຍົງ ແມ່ນການເສີມຂະຫຍາຍທາງເລືອກຂອງຄົນ, ໂດຍສະເພາະການກ້າວໄປສູ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີ, ໄດ້ຮັບການສຶກສາດີ, ແລະ ມີມາດຖານການດຳລົງຊີວິດຢູ່ຢ່າງສັນຕິ, ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຕົນເອງ ແລະ ນັບຖືຜູ້ອື່ນເປັນຕົ້ນ.

ໃນປີ 2003, ມີ 6 ຕົວເມືອງໄດ້ປະກາດລົບລ້າງການປູກຝົນ, ໃນນັ້ນລວມມີເມືອງແບງ, ແຂວງອຸດົມໄຊ, ຊຶ່ງເປັນເຂດໂຄງການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່ດຳເນີນການໃນຊ່ວງປີ 1999-2001. ໃນເມືອງແບງ, ຍຸດທະສາດການປູກພືດແມ່ນມີເປົ້າໝາຍເພື່ອຊົດເຊີຍລາຍຮັບທີ່ເຄີຍໄດ້ຈາກການປູກຝົນ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນລວມມີການຍົກຜະລິດຕະພາບເຂົ້າ ແລະ ສາລີ, ນຳໃຊ້ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການເພື່ອປ້ອງກັນພະຍາດສັດ ແລະ ເພີ່ມປະລິມານການລ້ຽງໝູ. ຫຼັງຈາກນັ້ນປະຊາຊົນໄດ້ຂາຍໝູໃຫ້ກັບພໍ່ຄ້າທີ່ມາຊື້ຢູ່ກັບບ້ານເລີຍ, ທັງນີ້ຍ້ອນໄດ້ສ້າງເສັ້ນທາງໃໝ່ເຂົ້າເຖິງບ້ານ. ໃນທີ່ສຸດຊາວບ້ານໄດ້ລາຍງານວ່າລາຍໄດ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນປັດຈຸບັນ ມີມູນຄ່າເທົ່າທຽມກັບລາຍຮັບ ທີ່ໄດ້ຈາກການປູກຝົນໃນຜ່ານມາ.

ຜົນການສຳຫຼວດລະດັບຊາດປະຈຳປີ, ໃນປີ 2003 ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ:

ປະມານ 46% ຫຼື 92 ໂດລາຂອງລາຍຮັບສະເລ່ຍຄອບຄົວ (205 ໂດລາ) ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການຂາຍຝົນ (UNODC 2003). ຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວນີ້ຈະມີມູນຄ່າເທົ່າກັບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍງົວ ຫຼື ຄວາຍນ້ອຍ 1 ໂຕ, ເຂົ້າ 1 ໂຕນ, ໝູ ຈຳນວນນຶ່ງ, ແບ້ 5 ໂຕ ຫຼື ຜ້າໃໝ່ 2 ຜືນ. (ບຸນ ຫວັດ 2003)

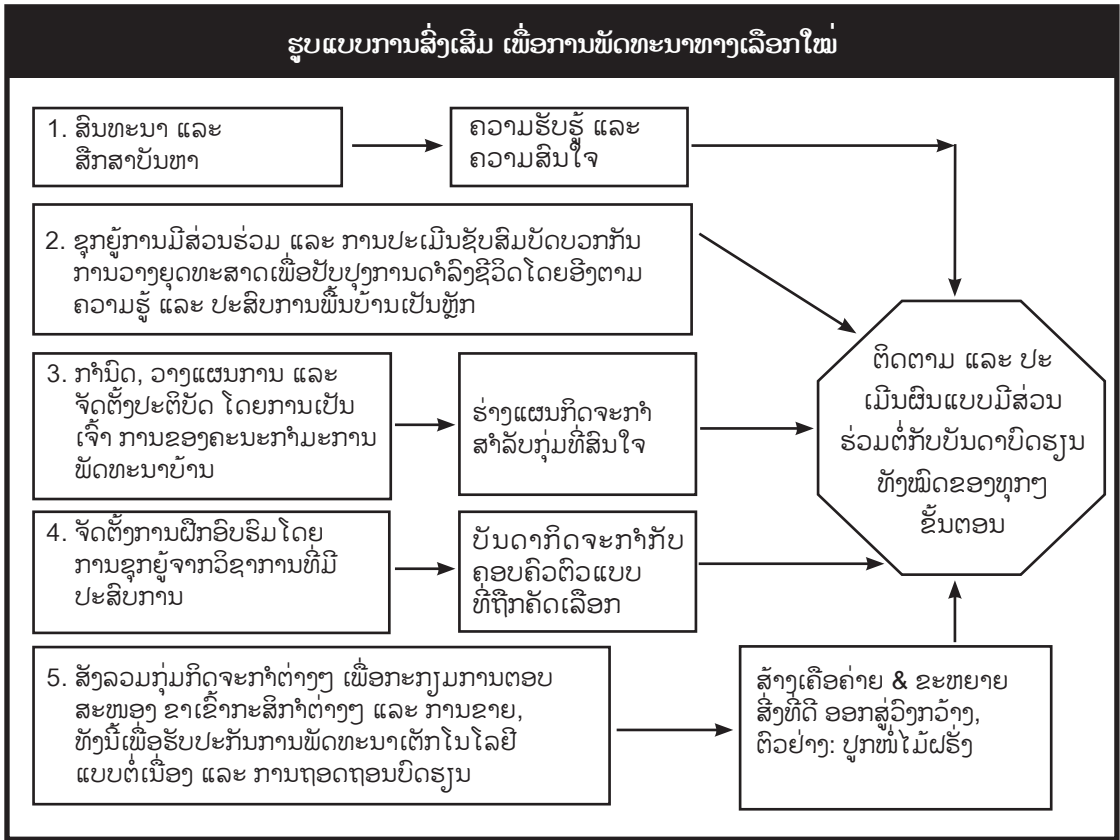
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່

- ຮູບແບບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ໃນການກຳນົດ, ວາງແຜນການ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ, ໂດຍໃຫ້ຊຸມຊົນເປັນເຈົ້າການ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມຍືນຍານ.
- ພັດທະນາບົນພື້ນຖານທ່າແຮງຂອງປະຊາຊົນ (ບຸນຫວັດ 2003)
- ໂຄງການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່ຈະເຂົ້າໄປຊ່ວຍແຕ່ສະເພາະການປົນປົວ ແລະ ຍົກຍ້າຍຜູ້ຕິດຝົນ ແລະ ຊ່ວຍຕິດຕາມການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງຊຸມຊົນ.
- ໂຄງການພັດທະນາທາງເລືອກໃໝ່ຈະຊ່ວຍກຳນົດເຂດເປົ້າໝາຍພື້ນທີ່ປູກຝົນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໂຄງການຈະລິເລີ່ມພັດທະນາໃນລະດັບໃດນຶ່ງເພື່ອຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປເຖິງຂະບວນການພັດທະນາຕ່າງໆລະດັບຊາດ.

- ຍົກສູງຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ. ຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັບກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ, ແທນທີ່ຈະສຸມໃສ່ເປັນສະເພາະຄອບຄົວ.(ຊຸກຍູ້ການສົ່ງເສີມເປັນກຸ່ມ ແລະ ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມເພື່ອສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຍິງ. ຜູ້ຍິງສ່ວນໃຫຍ່ຈະມັກຂ້ອຍຖ້າເຮັດວຽກງານແບບເປັນບຸກຄົນກັບພະນັກງານໂຄງການຜູ້ຊາຍ, ແຕ່ວ່າຖ້າເຮັດວຽກງານແບບເປັນກຸ່ມແມ່ນບໍ່ມີບັນຫາຫຍັງ, ບຸນຫວັດ 2003).
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ພາກສ່ວນ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມຢາເສດຕິດ.
- ຮັບປະກັນການປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນເພື່ອເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕ່າງໆ
- ປັບປຸງແບບແຜນການດຳລົງຊີວິດໂດຍອີງໃສ່ສະພາບການເປັນຢູ່ຕົວຈິງໃນປັດຈຸບັນເປັນຫຼັກ, ແທນທີ່ຈະນຳສະເໜີແຕ່ສິ່ງໃໝ່.
- ນຳໃຊ້ຮູບແບບເປັນໄປຕາມກົນໄກການຕະຫຼາດ, ແທນທີ່ຈະສຸມໃສ່ແຕ່ປະລິມານຜົນຜະລິດພຽງຢ່າງດຽວ.
- ການສ້າງທະນາຄານເຂົ້າ ແລະ ທະນາຄານສັດຈະໄດ້ຜົນດີກວ່າການເຮັດສິນເຊື່ອຂະໜາດນ້ອຍເປັນເງິນສົດ.

ການສະນັບສະໜູນການນຳໃຊ້ການສົ່ງເສີມແບບເປັນກຸ່ມ ແລະ ວິທີການຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນເປັນຮູບການໜຶ່ງທີ່ຈະຮັບປະກັນການເຂົ້າຂອງແມ່ຍິງທີ່ທີ່ສຸດ. ເພາະວ່າແມ່ຍິງຖ້າເຮັດວຽກກັບພະນັກງານໂຄງການ, ໂດຍສະເພາະກັບພະນັກງານຜູ້ຊາຍຕ່າງຖິ່ນແບບສ່ວນຕົວແລ້ວມັກຈະມີຄວາມໜ້າອາຍ. ຖ້າເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມຈະບໍ່ມີບັນຫາ. (ບຸນຫວັດ 2003b)

ສະຫຼຸບ

ທັງໝົດຂ້າງເທິງນັ້ນມັນບໍ່ແມ່ນດຳເນີນໄປໜຽວບາດກ້າວດຽວຈະສຳເລັດ. ມັນຕ້ອງປະກອບມີຫຼາຍທາງເລືອກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ບັນດາໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ ເຂົ້າມາຊ່ວຍ, ທັງນີ້ເພື່ອຊອກຫາທາງເລືອກອື່ນທີ່ອາດດີກວ່າ. ຍ້ອນແນວນັ້ນເພື່ອຢາກປະສົບຜົນສຳເລັດມັນຕ້ອງໃຊ້ເວລາ, ຄວາມເສຍສະຫຼະ ແລະ ງົບປະມານ, ແລະ ມັນຕ້ອງການຮູບແບບ ແລະ ເວລາອັນດົນນານສົມຄວນໃນການປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດທ້ອງຖິ່ນໂດຍອີງໃສ່ການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການລົບລ້າງການປູກຝົນ ແລະ ຢຸດເຊົາການກິນຝົນຕະຫຼອດໄປ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ.

ເອກະສານອ້າງອີງ:

- UNODC. 2000. The Balanced Approach to Opium Elimination in the Lao PDR. UNODC. Vientiane.
- Boonwaat, L. 2003. Community Participation in Alternative Development. UNO. Vienna.
- Boonwaat, L. 2003b. Gender Mainstreaming in the Balanced Approach to Opium Elimination in the Lao PDR. UNODC. Chiang Rai.
- Boonwaat, L. et al. 2003. Report on the Post Project Impact Evaluation of the Beng Project. UNODC. Vientiane.

ລວບລວມໂດຍ:

Leik Boonwaat, leik.boonwaat@unodc.org